

**Stečajni vjerovnik: Josip Šarko OIB: 16879109049, Zagreb, Milivoja Matošeca
12**

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA

Punomoćnik razlučnog vjerovnika sastavio je dana 6.03. i 10.03.2026. podneske u kojemu ističe zabrinutost naputkom Visokog trgovačkog suda da se Ines Ljubičić ne isplaćuje, već rezervira iznos od 4.128.484,16 eura.

Pri tome, priznaje da se vode parnični postupci između Josipa Šarka s jedne i Ines Ljubičić i dr., s druge strane, ali dodaje da ti postupci mogu trajati narednih deset godina, pa da će uslijed djelovanja inflacije Ines Ljubičić pretrpjeti štetu i zbog toga predlaže sudu da Josipu Šarko naloži polaganje jamčevine u iznosu većem od 800.000,00 eura.

Josip Šarko takvu jamčevinu nije u stanju platiti, u stanju ju je platiti Ines Ljubičić, ako se pogleda njezino imovinsko stanje (nekoliko računa kod banaka, sef kod banke, kuća na Pantovčaku na tri etaže sa bazenom i igralištima, zemljištem od 6.500 m² i da ne navodim drugo, ali nije isključeno da ću to učiniti, ali ne pred ovim, već pred nekom drugom institucijom).

Poziva se na dvije odluke Europskog suda za ljudska prava u prilog svojih tvrdnji, i nije se trudio da te odluke previše elaborira, već ih je reda- radi naveo, ne bi li impresionirao sud i svoju klijenticu, ali su objektivno sadržaji podnesaka potpuno bezvrijedni.

U podnesku od 10.03. posebno ističe da Josip Šarko vodi obijesne parnice i da se radi o parnicama koje su pravomoćno presuđene. Naravno, ne daje zato nikakve pravne argumente i dokaze, jer da je tome tako, pružio bi to sudovima pred kojima se vode ti postupci, pa bi ovi tužbe Josipa Šarka odbacili. Međutim, kako nije kako tvrdi, onda pokušava ovaj sud dovesti u zabludu u čemu pretpostavljam neće uspjeti.

Ne postavlja pitanje kakvu štetu trpi Josip Šarko zbog dugotrajnosti ovoga postupka i namjerno zaboravlja da Ines Ljubičić “vuče” zateznu kamatu od 2013. g., i da je kamata u strukturu tražbine veća od iznosa glavnice (molim sud izvršiti uvid u ovršno rješenje u spisu predmeta) i da je inflacija “pojela” najmanje 35 % tražbine Josipa Šarka.

To ne zanima ne samo njega, već što je najgore i ovaj i Visoki trgovački sud. Imao je Slobodan Ljubičić za života, a vezano za ovaj predmet jednu izreku: meni kamata teče i takvu kamatu mi nitko ne može dati.

Dakle, o jednoj pravnoj smicalici sam govorio u zadnjem podnesku i ona bi doista i prošla da nisam dobio poziv od Trgovačkog suda u Splitu na adresu svoga prebivališta, za ročište o ispitivanju tražbina, **pa znajući s kakvim osobama imam posla**, otišao sam na to ročište, gdje je Slobodan Ljubičić prijavio tražbinu veću od 12 miliona kuna, na štetu stečajne mase društva Kumulus, koju je čak i priznao raniji stečajni upravitelj (što je dobio zauzvrat mogu samo nagađati). Vezano za ove tvrdnje u posjedu sam dokaza, koji se uostalom nalazi u spisu predmeta.

U ovom podnesku dodati ću još jednu zanimljivu pravnu smicalicu. Sjedište društva Kumulus bilo je jedno vrijeme u Splitu, točnije na adresi prebivališta sada pok. Nine Đondića, zeta Slobodana Ljubičića, koji je njemu i ustupio svoju tražbinu. Raniji vjerovnik Petar Pripuz podnio je tri tužbe protiv društva Kumulus, radi isplate, na osnovu cesija, gdje je njegov punomoćnik u tužbenom zahtjevu predložio da se presuda donese makar i zbog ogluhe, pa bi takve tužbe, radi odgovora u skladu sa odredbama ZPP-a bile dostavljene u Split, o čemu Josip Šarko nije imao nikakva saznanja, i na koje se u propisanom roku nije odgovaralo ili osporavalo i presude bi po proteku roka postale pravomoćne.

Isto se dogodilo i sa ovršnim rješenjem iz 2013. g., koje sada predstavlja razlučnu tražbinu.

Petar Pripuz prenosi tražbinu na Slobodana Ljubičića u iznosu od preko 4 miliona eura, to je naravno njegovo pravo, ali ako je suditi objektivno i racionalno to nije čist posao.

U ovom predmetu je puno toga što je bilo mimo zakona, pa sam imao potrebu to i izraziti. Sa ove dvije tužbe to pokušavam ispraviti, a pun. razlučnog vjerovnika to naziva obijesnim parničanjem.

Pun. razlučnog vjerovnika predao je sudu dva podneska i konačno nije na kraju teksta potraživao troškove za sastav, jer je valjda konačno shvatio da svaka stranka u stečajnom postupku snosi svoje troškove ili je možda i znao, ali njegovo je geslo kao i kod svega drugog – ako prođe prođe.

Josip Šarko kao vjerovnik drugog isplatnog reda, a cijeneći pri tome količinu novca koja se nalazi na računu suda, a radi se o novčanoj masi stečajnog dužnika društva Kumulus, predlaže da se stečajna masa, obzirom da je dostatna za namirenje svih vjerovnika rasporedi jednim rješenjem. To je predlagao i ranije i nikada o tome nije dobio stanovište suda, u smislu koji pravni propis to priječi.

Dakle, predlažem da Trgovački sud u Splitu donese što je moguće prije odluku, uzimajući pri tome u obzir pravna stanovišta Visokog trgovačkog suda.

U Zagrebu, 11. ožujka 2026. g.

Stečajni vjerovnik: Josip Šarko